

Poslanec

Janko Veber

Ljubljana, 29. november 2017

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Dr. Milan Brglez, predsednik

Na podlagi 110. člena poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) je Državni zbor Republike Slovenije na seji ....., dne..... sprejel

Deklaracijo o neobstoju prehoda družbene lastnine v državno

Državni zbor s to deklaracijo,

kot razglasom temeljnega pomena za državljane Republike Slovenije, sporoča vsem državnim institucijam in državljanke in državljanom (v nadaljevanju državljan), da Ustava Republike Slovenije ni nikoli določila načina preoblikovanja družbene lastnine v državno. Družbena lastnina je tako v okviru 4. člena Ustavnega zakona z dne 25. junija 1991 varovana enako kot zasebna in zato uživa posebno varstvo po Ustavi in mednarodnih konvencijah.

Obrazložitev:

Državni zbor Republike Slovenije in Vlada Republike Slovenije nimata nikakršnega pravno veljavnega dokazila, da so se državljanke in državljanji (v nadaljevanju državljan) na kakršenkoli način odpovedali družbeni lastnini na ustavni ali mednarodno pravni ravni. Ni bilo ponujeno referendumskega ali drugega pravno veljavnega primerjalnega posvetovanja z državljani kot lastniki. Družba ni skupina nekih imaginarnih in neimenovanih oseb, temveč smo to državljani z imeni in priimki. Tako so titularji ali njeni lastniki znani od prvega do zadnjega.

S sprejemom Ustave Republike Slovenije 1991 nismo spreminjali družbene ureditve in velja glede družbene lastnine še vedno pravna razlaga Ustave SRS in SFRJ 1974. Tako je v tem duhu

družbena lastnina varovana po Ustavi RS 1991 v 33. členu kot zasebna lastnina in v 69. členu, ki prepoveduje njeno razlaščenje razen v javnem interesu.

Ustavni zakon za izvedbo temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije v 4. členu pravi: Do izdaje ustreznih predpisov Republike Slovenije se v Republiki Sloveniji smiselno uporabljajo kot republiški predpisi tisti zvezni predpisi, ki so veljali v Republiki Sloveniji ob uveljavitvi tega zakona, kolikor ne nasprotujejo pravnemu redu Republike Slovenije in kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

Državni zbor Republike Slovenije in Vlada Republike Slovenije sta si enostavno izmislila, da je državna lastnina tista s katero lahko prosto razpolagajo, jo uničujejo ali preprodajajo. Družbeno lastnino bi lahko poddržavili le v simboličnem smislu, tako da bi jo država varovala, bi pa bila še vedno naša zasebna – privatna lastnina cele skupnosti. Prav tako državna lastnina ni ustavna norma Ustave Republike Slovenije 1991 in je le ta ne pozna.

Po Ustavi Republike Slovenije 1991 ima oblast ljudstvo, ki jo izvršuje neposredno. Iz tega izhaja, da so oblast in država državljani in ne Državni zbor Republike Slovenije in Vlada Republike Slovenije, ki sta le službi državljanom.

Z zakoni o lastninskem preoblikovanju in posledično po njih sprejetimi podzakonskimi predpisi, se je tako poseglo v obstoječe domače in mednarodno varovano lastništvo družbene lastnine z namenom, da se je samovoljno odvzame in preoblikuje v drugo obliko lastnine v nasprotju z voljo državljanov lastnikov, Ustavo Republike Slovenije 1991, členi 17. in 30. Splošne deklaracije človekovih pravic; OZN 1948 in Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin; Rim 1950 in z njenim dodatnim Protokolom; Paris 1952, ki prepovedujejo enostranski odvzem lastnine.

Deklaracija o človekovih pravicah v 17. členu izrecno pravi: Vsakdo ima pravico do premoženja, tako sam kakor tudi skupno z drugimi. Nikomur ne sme biti premoženje samovoljno vzeto.

Podpisi predlagateljev:

1. Janko Veber
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....
6. ....
7. ....
8. ....
9. ....
10. ....